

fiel Henseende rigelig vil opveies paa denne Maade. Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefate Sagen til det høie Things fornøiede Velvillie, og jeg skal udtale Ønsket om, at denne Sag maa blive behandlet saa hurtigt, at den inden ret lang Tid, maaske endogaa om nogle faa Dage, kunde passere dette Thing med sidste Behandling og komme ind i det andet Thing, efterform der ogsaa fra Sider, som ellers ikke i andre Spørgsmaal ere enige med mig og min ærede Medforlagsstiller, har yttret sig levende Ønsker om at faae Skibsafgiften hævet. Jeg skal ikke komme dybere ind paa at fortsætte den Diskussion, der har været reist herom; men jeg tror, at denne Sag efter de Udtalelser, der ere fremkomne, tør gjøre Regning paa at finde en velvillig Modtagelse ogsaa fra Sider, som ellers ikke ere særlig for de finantsielle Reformer, som f. Ex. jeg lægger Vægt paa. Jeg tør maaske til Slutning udtale det Ønske, at denne Sags Skjæbne maa være afgjort til den Tid, da Skibsarten under sædvanlige Forhold kan ventes aabnet efter Vinteren; thi det vilde være særdeles ønskeligt, om man til den Tid vilde være istand til fra dansk Side at modtage den russiske Indførsel paa gunstigere Vilkaar, end det hidtil har været muligt, og at man derved fra dansk Side vil have lagt for Dagen sin Beredvillighed til at berede denne Transt en gunstig Modtagelse.

Finantsministeren (Estrup): Da der ikke er stillet noget Endringsforslag til det foreliggende Lovforslag, og da jeg ikke har nogen Grund til at tvivle om, at Overgangen til 3die Behandling vil blive vedtagen af dette Thing, er der jo for mig kun liden Anledning til at udtale mig om selve det foreliggende Spørgsmaal; men da jeg har et Indtryk af, at Udskilligt af, hvad der tidligere har været fremsført i dette Thing, maa have givet dette Thing en Forestilling om, at vore Skibsafgifter staa i et stort Misforhold til den Byrde, man i andre Lande har lagt paa Skibsarten, kan jeg dog ikke undlade at meddele det ærede Thing et Par Oplysninger om, hvorledes det forholder sig i saa Henseende i de os nærmest liggende Lande, navnlig Norge og Sverrig, ja, jeg kunde maaske snarere sige: opfriste i det ærede Things Grundring, hvorledes det forholder sig, idet fuldstændige Oplysninger jo i sin Tid — det ligger noget tilbage — have foreligget for dette Thing. I Norge opkræves der Skibsafgift væsentlig efter samme Regler som her, nemlig af Skibenes bestuvede Drægtighed, og medens man her kræver 50 Dre pr. Ton, 1 Kr. pr. Last, er den tilsvarende Afgift i Norge, Last- og Tysrafgiften, som indgaar i Statskassen, 80 Dre pr. Tons, altsaa 30 Dre høiere pr. Ton, end det, man her kræver. Se vi hen til vort andet Naboland Sverrig, opkræves den der væsentlig som Statsafgift under Navn af Last-

penge, Tys- og Båkaafgift. Den opkræves af Skibene saavel af Bestuningen som af Ballasten. Det, at den altsaa ikke opkræves som her, hvor vi jo udelukkende holde os til Bestuningen, gjør, at man ikke ligefrem, som Tilfældet er med Norge, kan sammenligne vore Forhold med Sverrig, idet det jo ved en Sammenligning med Sverrig kommer an paa, om Skibet gaar ind med Bestuwing, og hvor megen, eller om det gaar ind i Ballast. De Skibe, som gaar ind med fuld Last og ud igjen med fuld Last, betale i Sverrig 88 Dre, medens de her betale 100 Dre. Altsaa opkræve vi i Virkeligheden lidt mere end i Sverrig i dette Tilfælde, nemlig 12 Dre. Det forekommer mig imidlertid at være saa lidt, at man i alt Fald ikke kan stemple vor Fordring som ublu i Sammenligning med den svenske. Naar et Skib i Sverrig gaar ind med fuld Last og ud igjen i Ballast, betaler det 73 Dre, hos os 50 Dre; altsaa i dette Tilfælde 23 Dre mere i Sverrig end her. Gaar et Skib ind i Ballast og ud igjen i Ballast, betaler det i Sverrig 58 Dre og her 0, altsaa 58 Dre mere i Sverrig end her. Jeg har ikke troet, at disse Meddelelser paa nogen Maade skulde forandre dette Things Beslutning med Hensyn til Fremme af denne Lov. Men ligeoverfor de, som mig synes, noget ubillige Angreb paa vor Statsindtægt af Skibsafgiften har jeg troet, at det ikke vilde være uden Interesse at meddele disse Tal.

Berg: Den høitærede Minister henvisse til Oplysninger, vi i sin Tid have modtaget. Jeg veed ikke, om der er nogle senere, men i Tillæg B. for Samlingen 1871—72, Sp. 997, vil der findes en Meddelelse fra Regjeringen om lignende Afgifter i forskellige Lande, og det vil fremgaa deraf, at de ere betydelig lavere end Skibsafgiften hos os. Dette er imidlertid en temmelig ligegyldig Sag, Spørgsmaalet er kun, om det er forsvareligt at bibeholde denne Byrde, der hviler paa den danske Skibsfart, hvad enten man nu vil sige, at den hviler paa Bærerne eller paa Søfarten eller paa begge Dele — det sidste vilde jeg være mest tilbøielig til at holde fast paa, alt efter de forskjellige Omstændigheder — eller om vi ikke af Hensyn til vort Lands Velkommenhed, til Nøvendigheden af at udvikle vor Søfart, og da ikke mindst til at lette den for en Byrde, som er ubillig især i trange Tider som nu, skulde finde de Betragtninger der knytte sig dertil, fuldtid tilstrækkelige til at imødekomme de Hensyn, Lovforslaget paakalder. Det lader jo ikke til, at den høitærede Minister endnu, skjøndt han i Foraaet og ved første Behandling af dette Lovforslag udtalte, at denne Afgift, i alt Fald naar der blev Tale om en mere almindelig Revision, var en af de første, som han tænkte paa at lade falde, vil høie sin Anskuelse for Folkethingets.